

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 800

гр. София, 01.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **810** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4, вр. ал.2 АПК, вр. чл. 27а от Закона за закрила на детето /ЗЗД/.

Образувано е по искане на Х. П. И. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-ЛЮ-002/14.01.2022 г., издадена от и.д. Директор на ДСП – Л., с която на основание чл.33 ППЗЗД и чл. 26, ал. 1 и чл. 27, ал.1, вр. чл. 25, ал. 1, т. 3 и т.4 и чл.4, ал.1, т.5 от Закона за закрила на детето е настанено спешно детето В. Х. И., с майка Х. П. И. и баща-неизвестен в Кризисен център за деца /с приоритет деца, пострадали от насилие/ [населено място], Район О., за срок до произнасяне на съда.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна и прецени писмените доказателства по делото, приема от фактическа и правна страна следното:

Според чл. 27а ал.1 от ЗЗДт заповедта на директора на дирекция "Социално подпомагане" по чл. 27, ал. 1, включително в случаите на спешно настаняване извън семейството, подлежи на предварително изпълнение по силата на закона. Тоест, по арг. от посочената разпоредба е налице допуснато по силата на самия закон предварително изпълнение на акта, което означава, че законодателят презюмира наличието на особено важен държавен или обществен интерес, в случая интереса на детето. Допуснатото в тази хипотеза предварително изпълнение е обусловено от законовата презумпция за подлежащ на приоритетна защита значим обществен интерес /интереса на детето/ съобразно преследваната от закона цел – охраняване психическото и физическото здраве и живота на детето. За да бъде преодоляна тази законово регламентирана защита, оспорващият трябва да докаже (и то въз основа на нови обстоятелства), че предварителното изпълнение би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда – чл. 166, ал. 2, във връзка с ал. 4 от АПК. Изискването на чл. 166, ал. 2 от АПК за наличие на нови обстоятелства е относимо и в случаите, когато предварителното изпълнение на административния акт

е допуснато по силата на закона, както е в настоящият случай, с оглед препращането, направено в ал. 4 на чл. 166. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на актовете, издавани от органите по чл.27 ал.1 ЗЗДт. В хипотезата на чл. 166, ал. 2 от АПК преценката на съда е върху променените последици от законосъобразното предварително изпълнение, тъй като е по силата на закона или на влязъл в сила акт на органа. В жалбата не се съдържат твърдения, че изпълнението на заповедта може да доведе до значителни и трудно поправими вреди.

Както се посочи, законното правило на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК изрично определя, че съдът извърша преценка на искането за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение само на базата на нови обстоятелства - такива, които са възникнали след издаване на оспорения акт. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на жалбоподателя. Следва изрично да се посочи, че законодателят изисква вредите да са резултат от предварителното изпълнение, не от акта. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ Не са налице обстоятелства, които да са възникнали след издаването на оспорения акт и които да са в състояние да породят значителни или трудно поправими вреди от предварителното изпълнение. В хипотезата на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК, законодателят не изисква съдът да прави преценка за значимостта на обществения интерес и надделява ли частният интерес, засегнат от допуснатото предварително изпълнение, както в хипотезата на чл. 60, ал. 1 АПК, а се очаква и изисква жалбоподателят да докаже, че предварителното изпълнение ще му причини значителни или трудно поправими вреди, които не са последица от самия акт. / О № 6931 ОТ 28.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4847/2018 Г., V ОТД. НА ВАС/ Претендираните в случая вреди от жалбоподателя са породени именно от изпълнението на акта, т.е. настъпването им не е резултат от нови обстоятелства, настъпили след издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че на важния обществен интерес-живота и здравето на детето, който издадената заповед охранява, жалбоподателят не е противопоставил свой особено важен личен интерес, който да налага спиране на предварителното изпълнение. С разпоредбата на чл. 27а ЗЗДт законодателят е допуснал активно въздействие чрез актовете на органите в защитата на здравето и живота на детето, както е в конкретният казус. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че интереса на детето надделява над личния. Преценката не е на органа, а на законодателя.

Твърденията, че се засягат права и законни интереси в много голяма степен което не съответства на целта на ЗЗДт са обичайна последица от самото прилагане на мярката за закрила, а не вреда, която се характеризира с изключителност или значителност по смисъла на закона, като вероятността от настъпването на такива вреди не е доказана. Твърденията за вероятност от настъпване на непоправими вреди, които биха могли да бъдат изведени от съда от контекста на жалбата не са конкретизирани като вид и размер със съответните доказателствени средства по АПК и не се доказва наличието им. Вредите не са от естество да преодолеят съображенията за защита на здравето и живота на детето.

С оглед изложеното, съдът намира, че наведените в жалбата в частта й съдържаща искане за спиране доводи и представените доказателства към нея, не

обосновават извод за оборване на законовата презумпция, респективно за наличие на предвидените от закона обстоятелства, даващи основание за спиране изпълнението на административния акт.

Мотивиран от гореизложените съображения и на основание чл. 166, ал. 4 вр. с ал. 2 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане на Х. П. И. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-ЛЮ-002/14.01.2022 г., издадена от и.д. Директор на ДСП – Л.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дн. срок от съобщението му.

Съдия: